

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.638 van 27 juni 2017
in de zaken A. 215.854/XIV-36.428 (I)
A. 218.301/XIV-36.897 (II)**

In zake : I+II
Steven DE SMET
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Crispyn
kantoor houdend te 9030 Mariakerke
Mazestraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

I+II
de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Butenaerts
kantoor houdend te 1080 Brussel
Leopold II-laan 180
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

I+II
Wilfried DE BUCK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Nathalie Brys
kantoor houdend te 9031 Drongen
Kroonprinsstraat 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1.1. Het beroep in de zaak A. 215.854/XIV-36.428 (hierna: *sub I*), ingesteld op 15 mei 2015, strekt tot de nietigverklaring van:

“1) de beslissing dd. 22-01-2015 waarbij de nationale selectiecommissie voor hogere officieren, na bezwaar, oordeelde het bezwaar ongegrond te verklaren en

‡CHGRKFACD-BDAAHBV‡

haar eerder genomen beslissing handhaaft dd. 27-11-14 (bevestigt), met name dat de kandidaatstelling van verzoeker niet geldig en dus niet ontvankelijk is.

2) de beslissing dd. 03-02-2015 waarbij de nationale selectiecommissie voor hogere officieren de kandidaten in orde van geschiktheid aanbeveelt voor overgang naar de loonschaal O7”.

1.2. Het beroep in de zaak A. 218.301/XIV-36.897 (hierna: *sub II*), ingesteld op 5 februari 2016, strekt tot de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 18 december 2015 waarbij de overgang naar de loonschaal O7 met ingang van 1 januari 2007 wordt verleend aan de heren hoofdcommissarissen van de politie: Baelemans Eddy, Tirez Kurt, Baetsle Philippe, Willemart Didier, Rikir Jean-Paul, Pacolet Roland, Goovaerts Michel, Bosmans Francis, Muyters Serge, De Buck Wilfried, Maes Pascal, Mahieu Johan, Guion Renato, Jacobs Pierre, Delval Patrick en waarbij de overgang naar de loonschaal O7 met ingang van 1 januari 2007 voor de heer hoofdcommissaris van politie Muylaert Eddy in beraad wordt gehouden.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft in beide zaken een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft in beide zaken een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkommende partij heeft in beide zaken een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomsten zijn toegestaan bij beschikkingen van 9 september 2015 respectievelijk van 11 april 2016. De tussenkommende partij heeft in beide zaken een memorie ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft voor beide zaken een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft in beide zaken een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoeker heeft in beide zaken een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 mei 2017.

Staatsraad Kaat Leus heeft voor beide zaken verslag uitgebracht.

Advocaat Peter Crispyn, die verschijnt voor verzoeker, advocaat Valery Schalenbourg, die *loco* advocaat Stijn Butenaerts verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Nathalie Brys, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven, behoudens wat het bedrag van de kosten betreft.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is hoofdcommissaris van politie bij de lokale politie Gent (Politiezone 5415).

3.2. Bij nota van de Algemene Directie van de Ondersteuning en het Beheer van de Federale Politie van 1 juli 2014 wordt de oproep voor de “Baremische loopbaan in het officierskader - Toekenning van de loonschalen O7 en O8 - Toetsingsjaar 2006” bekendgemaakt. Het aantal hoofdcommissarissen dat

voor overgang naar loonschaal O7 in aanmerking komt, wordt vastgesteld op 16 voor het jaar 2006.

In de oproep tot kandidaatstelling wordt onder punt 6 “Selectiecommissie” gesteld: “[d]e samenstelling van de nationale selectiecommissie voor hogere officieren vindt u als bijlage 3 bij deze oproep. De aandacht van de kandidaten wordt gevestigd op de wrakingsprocedure vervat in art. VII.II.32 en VII.II.42 RPPol.”

De genoemde bijlage 3 bevat de samenstelling van de nationale selectiecommissie voor hogere officieren (hierna: de nationale selectiecommissie). Zij luidt:

Samenstelling	Lid	Plaatsvervanger
Inspecteur-generaal van de Algemene inspectie, voorzitter	HCP François Adam (AIG)	HCP Guy Decafmeyer (AIG - Dienst Individuele Onderzoeken)
Directeur-generaal van de Algemene directie bestuurlijke politie	HCP Olivier Libois (DGA)	HCP Jean-Claude Gunst (DirCo Antwerpen)
Directeur-generaal van de Algemene directie gerechtelijke politie	HCP Claude Fontaine (DGJ)	HCP Patrick Vande Cavey (DSP)
korpschef van de lokale politie	HCP Frank Mulleners (PZ Gaoz)	HCP Dirk Van Nuffel (PZ Brugge)
korpschef van de lokale politie	HCP Johan De Becker (PZ Brussel West)	HCP Michel Deraemaeker (PZ Oudergem/Watermaal Bosvoorde/Ukkel)
lid die niet tot het personeel van de politiediensten behoort	De heer Philip Willekens (Directeur-generaal ADVP)	De heer Benoît Breyne (Adviseur ADVP)
lid die niet tot het personeel van de politiediensten behoort	Mevrouw Anne Laevens (Directeur ADVP)	De heer Jo Vanhecke (Attaché ADVP)
Secretaris	HCP Jean-Pierre Claerebout (AIG - Dienst Statuten)	HCP Joachim Durnez (AIG - Dienst Statuten)

3.3. Verzoeker heeft op 3 september 2014 zijn kandidatuur ingediend.

3.4. Tijdens haar zitting van 27 november 2014 onderzoekt de nationale selectiecommissie de ontvankelijkheid en geldigheid van de ingediende kandidaatstellingen en beslist met betrekking tot de kandidaatstelling van verzoeker dat zij niet-ontvankelijk is.

Verzoeker wordt van deze beslissing in kennis gesteld bij schrijven van 16 december 2014.

3.5. Op 29 december 2014 dient verzoeker een bezwaarschrift in tegen deze beslissing.

3.6. Op de zitting van 22 januari 2015 onderzoekt de nationale selectiecommissie verzoekers bezwaarschrift. Zij beslist dat het bezwaarschrift ontvankelijk is, doch de bezwaren ongegrond en bevestigt haar eerder genomen beslissing met betrekking tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers kandidaatstelling. In die beslissing wordt onder meer gesteld:

“[...]

De commissie neemt kennis van het bezwaarschrift dat door [verzoeker] op 30/12/2014 werd overgemaakt.

Gelet op het feit dat het gemotiveerde bezwaarschrift binnen de termijn van 15 dagen na kennisgeving aan de commissie overgemaakt werd.

Het bezwaarschrift wordt door de commissie met algemeenheid van stemmen ontvankelijk bevonden.

De commissie onderzoekt het bezwaarschrift ten gronde.

[...]

Bezwaar 4:

‘C) Bevoegdheid - samenstelling van de selectiecommissie / Verzoek om inzage bestuursdocumenten.

In toepassing van artikel 4 Wet betreffende de openbaarheid van bestuur dd. 11-04-1994 vraagt verzoeker om inzage en kopie van de notulen van de zitting der selectiecommissie dd. 27-11-2014, dit teneinde kennis te kunnen nemen van de samenstelling van de commissie die geoordeeld heeft zoals dit ter kennis is gebracht.

Indien en voor zover de commissie ongeldig zou zijn samengesteld was deze onbevoegd en vitieert zulks de genomen beslissing definitief.’

Oordeel van de commissie:

Het verzoek om inzage en kopie van de notulen van de zitting van de nationale

selectiecommissie van 27 november 2014 is geen verweermiddel tegen de onontvankelijkheid van de kandidatuur en dient derhalve niet onderzocht te worden. Het verzoek om inzage en kopie zal op passende wijze beantwoord worden.

Algemene conclusie:

De commissie besluit, op basis van de hiervoor aangehaalde elementen, dat het bezwaarschrift niet gegrond is en bevestigt haar eerder genomen beslissing met betrekking tot de onontvankelijkheid van de kandidatuur van [verzoeker].”

Dit is de eerste bestreden beslissing in de zaak *sub I* (hierna: de eerste bestreden beslissing).

Verzoeker werd bij schrijven van 18 maart 2015 in kennis gesteld van deze beslissing. Bij dat schrijven werd een uittreksel gevoegd uit de notulen van de vergadering van de nationale selectiecommissie van 22 januari 2015 en, overigens, ook uit deze van de vergadering van 27 november 2014.

Bij datzelfde schrijven werd ook een uittreksel overgemaakt uit de notulen van de vergadering van de nationale selectiecommissie van 3 februari 2015 met de lijst van 16 kandidaten die, in volgorde van hun geschiktheid, aanbevolen worden voor overgang naar loonschaal O7.

Dit is de tweede bestreden beslissing in de zaak *sub I* (hierna: de tweede bestreden beslissing).

3.7. Bij koninklijk besluit van 18 december 2015 wordt aan 15 van de 16 door de nationale selectiecommissie aanbevolen kandidaten de overgang naar de Loonschaal O7 verleend, met ingang van 1 januari 2007. De overgang naar loonschaal O7 van de door de nationale selectiecommissie aanbevolen kandidaat, HCP E. Muylaert wordt “in beraad gehouden”.

Dit is de in de zaak *sub II* bestreden beslissing (hierna: de derde bestreden beslissing).

3.8. De aanbevelingen van de nationale selectiecommissie van 3 februari 2015 waarbij zij de kandidaten in orde van geschiktheid aanbeveelt voor overgang naar loonschaal O7, evenals het koninklijk besluit van 18 december 2015 waarbij aan 15 van de 16 kandidaten de overgang naar loonschaal O7 met ingang van 1 januari 2007 wordt verleend en waarbij de overgang naar loonschaal O7 van nog een door de nationale selectiecommissie aanbevolen kandidaat in beraad wordt gehouden, wordt bij de Raad van State nog door drie andere kandidaten met een annulatieberoep bestreden.

Deze zaken zijn bij de Raad van State bekend onder de nummers (1.) A. 215.818/XIV-36.417 en A. 218.563/XIV-36.933, (2.) A. 215.852/XIV-36.426 en A. 218.300/XIV-36.898 en, tot slot, (3.) A. 215.858/XIV-36.430 en A. 218.576/XIV-36.934 waarin heden een arrest wordt gewezen.

IV. Samenvoeging

4. Gelet op de samenhang tussen de thans voorliggende beroepen tot nietigverklaring en met het oog op een goede rechtsbedeling is er reden om beide beroepen samen te voegen en ze in één arrest af te handelen.

5. De zaken nrs. A. 215.854/XIV-36.428 en A. 218.301/XIV-36.897 worden gevoegd.

V. Ontvankelijkheid

6. Bij arrest nr. 238.636 van 27 juni 2017 in de in punt 3.8. genoemde zaken A. 215.852/XIV-36.426 en A. 218.300/XIV-36.898 die werden gevoegd, heeft de Raad van State de tweede en de derde door verzoeker bestreden beslissing vernietigd.

Het voorliggende annulatieberoep heeft bijgevolg geen voorwerp meer wat de tweede en de derde bestreden beslissing betreft.

De door verzoeker ingediende annulatieberoepen dienen hierna nog enkel te worden beoordeeld wat de in de zaak *sub* I eerste bestreden beslissing betreft.

VI. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

7. In het enig middel van zijn verzoekschrift in de zaak *sub* I voert verzoeker de ongeldige samenstelling van de nationale selectiecommissie aan, de onbevoegdheid van die nationale selectiecommissie en een schending van de artikelen VII.II.25 en VII.II.26 van het RPPol.

Verzoeker verwijst in zijn beide verzoekschriften naar de artikelen VII.II.25 en VII.II.26 RPPol die de samenstelling en de voorwaarden bepalen waaraan de leden van de selectiecommissie moeten voldoen. Hij zet uiteen dat hij in zijn bezwaarschrift tegen de beslissing van de nationale selectiecommissie waarbij zijn kandidaatstelling ongeldig en onontvankelijk werd beoordeeld, er expliciet om had gevraagd kennis te kunnen nemen van de samenstelling van de selectiecommissie die geoordeeld heeft op 27 november 2014. Er was hem immers “enkel een uittreksel uit de notulen - middels citaat - meegedeeld”. In datzelfde verzoekschrift zet hij verder uiteen dat hij in zijn bezwaarschrift expliciet opwierp “dat indien en voor zover de commissie ongeldig zou zijn samengesteld, deze onbevoegd was en zulks de genomen beslissing definitief vitieert”. Bij haar eindbeslissing stelt de commissie enkel dat een verzoek om inzage en kopie van de notulen geen verweer is en niet verder onderzocht moet worden, niettegenstaande verzoeker op de mogelijke onbevoegdheid had gewezen. Verzoeker meent dat dit wel degelijk een verweer is waarover de nationale selectiecommissie met geen woord heeft gerept. Dat

verzoeker in zijn bezwaarschrift de voorwaardelijke wijze heeft gebruikt is maar logisch omdat “enkel een citaat is meegedeeld zonder erbij te vermelden uit welke leden de commissie was samengesteld” zodat verzoeker niet met zekerheid kan weten of ze al dan niet geldig is samengesteld. Dat de commissie zijn verweer negeert, doet vermoeden dat er iets scheelt met de samenstelling ervan.

Verzoeker vervolgt dat hij zich “tot nader order” op het standpunt plaatst dat de nationale selectiecommissie op 27 november 2014 geenszins was samengesteld conform de voorschriften van de artikelen VII.II.25 en VII.II.26 RPPol. Indien de commissie op 27 november 2014 ongeldig was samengesteld, “vitieert dit ook de latere beslissing[en] van de nationale selectiecommissie”, namelijk de eerste en de tweede bestreden beslissing in de zaak *sub I*.

Verzoeker voert ter zake nog aan dat bij de zending van 18 maart 2015 een uittreksel uit de notulen van 27 november 2014 was gevoegd waaruit blijkt dat “deze samenstelling [...] identiek [is] aan deze van de beslissingen van 22-01-15 en 03-02-15”.

Wat die samenstelling betreft, werpt verzoeker in het licht van de artikelen VII.II.25 en VII.II.26 RPPol, volgende vragen op, namelijk (1.) of de heer Adam op dat moment inspecteur-generaal van de algemene inspectie was, (2.) of de andere leden bestaan uit de directeur-generaal die de algemene directie bestuurlijke politie leidt, de directeur-generaal die de algemene directie gerechtelijke politie leidt, twee korpschefs van de lokale politie die ten minste de loonschaal O7 genieten, twee leden die geen personeelslid zijn, (3.) of de leden die geen personeelslid zijn houder zijn van een diploma van een universiteit of hogeschool van de Vlaamse of Franse Gemeenschap en doen blijken van een voor de opdracht van de selectiecommissie relevante beroepservaring van ten minste tien jaar, (4.) of de in artikel VII.II.25, eerste lid, 4°, bedoelde korpschefs zijn aangewezen door de minister onder die welke voorkomen op een lijst bevattende ten minste vier korpschefs die worden voorgesteld door de vaste

commissie voor de lokale politie, (5.) of de in artikel VII.II.25, eerste lid, 5°, bedoelde leden, alsook hun plaatsvervangers zijn aangewezen door de minister, en, tot slot, (6.) of het de effectieven zijn die hebben gezeteld dan wel hun plaatsvervangers en indien het plaatsvervangers zijn voor elk van de leden van de selectiecommissie deze zijn aangewezen door de minister onder de hoofdcommissarissen die ten minste de loonschaal O7 genieten en die voorkomen op een lijst, bevattende ten minste vier hoofdcommissarissen van politie die ten minste de loonschaal O7 genieten, die wordt voorgesteld door de commissaris-generaal wat de leden van de federale politie betreft en door de vaste commissie voor de lokale politie wat de korpschefs betreft.

Tot nader order plaatst verzoeker zich op het standpunt dat de samenstelling van de nationale selectiecommissie voor hogere officieren bij haar besluitvorming van 22 januari 2015 en 03 februari 2015 niet aan de voormelde voorschriften beantwoordt. Deze was bijgevolg ongeldig samengesteld en dus onbevoegd om de bestreden beslissingen in de zaak *sub I* te nemen.

8. In haar memorie van antwoord in de zaak *sub I* repliceert de verwerende partij dat verzoeker zich “tot nader order” op het standpunt plaatst dat de nationale selectiecommissie niet was samengesteld conform de voorschriften vervat in de artikelen VII.II.25 en VII.II.26 RPPol, zowel wat de in die zaak bestreden beslissingen, als wat de daaraan voorafgaande beslissing van 27 november 2014 betreft. Een en ander is volgens de verwerende partij bevreemdend in de mate dat verzoeker, ingevolge de kennisgeving van 18 maart 2015 en de daarbij gevoegde notulen, immers in kennis werd gesteld van de precieze samenstelling van de nationale selectiecommissie ten tijde van de beslissingen van 27 november 2014, 22 januari 2015 en 3 februari 2015. Verzoeker was dan ook perfect in de gelegenheid om de effectieve samenstelling van de nationale selectiecommissie bij het nemen van voormelde beslissingen te toetsen aan de wettelijk voorziene samenstelling van diezelfde commissie krachtens het ministerieel besluit van 4 april 2014 ‘houdende de aanwijzing van de leden van de selectiecommissie voor hogere officieren’ en dienaangaande

bezwaren te formuleren en zijn middel op te bouwen. Verzoeker heeft zich deze moeite echter niet getroost en beperkt er zich gewoonweg toe om zich “op filosofische wijze af te vragen of de effectieve samenstelling van de nationale selectiecommissie wel zou beantwoorden aan de wettelijke samenstelling ervan”. Het verzoekschrift tot nietigverklaring bevat geen enkele concretisering van de kritiek van verzoeker omtrent de samenstelling van de genoemde commissie.

De verwerende partij meent dat de Raad van State zal kunnen vaststellen dat met de in het verzoekschrift tot nietigverklaring opgesomde vragen, verzoeker zich beperkt tot het louter woordelijk hernemen van alle bestaande wettelijke voorwaarden die door de artikelen VII.II.25 en VII.II.26 RPPol worden opgelegd omtrent de samenstelling van de nationale selectiecommissie. Verzoeker betreft daarbij de effectieve samenstelling van de nationale selectiecommissie allerm minst in zijn kritiek en concretiseert, noch individualiseert hij deze. Zo blijkt bijvoorbeeld overduidelijk dat verzoeker, die toch een middel meent te kunnen putten uit de onbevoegdheid van de nationale selectiecommissie, niet eens heeft nagegaan of de effectieve leden dan wel de plaatsvervangers hebben gezeteld. In de mate dat *in casu* enkel effectieve leden hebben gezeteld mist de vraagstelling van verzoeker aangaande de aanwijzing van de plaatsvervangers (zijnde identiek aan de bewoordingen van art. VII.II.26, 4° RPPol) elke feitelijke grondslag. Dit is bezwaarlijk ernstig te noemen en het is niet omdat het tweede middel van verzoeker de openbare orde raakt, dat hij zich kan vergenoegen met een allesomvattende vangnetbepaling die niets meer blijkt te zijn dan een niets toevoegende parafrase van de wettelijke bepalingen in de hoop dat één van de talrijke voorwaarden hieruit omtrent de samenstelling van de nationale selectiecommissie wel eens geschonden zou kunnen zijn. Met verwijzing naar rechtspraak, oordeelt de verwerende partij dat de Raad van State “al eerder [heeft] aangegeven dat, wanneer een verzoeker vragen stelt bij het bewijs van feitelijke gegevens zonder ook maar één element aan te wijzen dat twijfel kan doen ontstaan over het daadwerkelijk bestaan ervan, diens bemerkingen [...] terzijde worden gelaten.” De verwerende partij besluit dat het tweede middel enkel al om die redenen onontvankelijk, minstens ongegrond is.

Wat, ten gronde, de effectieve samenstelling van de nationale selectiecommissie betreft, wijst de verwerende partij erop dat deze voor alle relevante beslissingen, namelijk de beslissingen van 27 november 2014, 22 januari 2015 en 3 februari 2015, identiek is. De samenstelling is als volgt: de heer François Adam (voorzitter), de heer Olivier Libois, de heer Claude Fontaine, de heer Frank Mulleners, de heer Johan De Becker, mevrouw Anne Laevens en de heer Philip Willekens (leden) en, tot slot, de heer Jean-Pierre Claerebout (secretaris). Enkel de heer Durnez is als plaatsvervangend secretaris niet aanwezig bij de beslissing van 27 november 2014, wel bij de beslissingen van 22 januari en 3 februari 2015.

Deze effectieve samenstelling beantwoordt volgens de verwerende partij “volledig aan alle wettelijke vereisten ter zake ten tijde van het nemen van alle door verzoeker bekritiseerde beslissingen”. Vooreerst zat de heer Adam inderdaad van rechtswege de commissie voor “in zijn hoedanigheid van inspecteur-generaal van de algemene inspectie (art. VII.II.25, 1° RPPol *juncto* het ministerieel besluit van 29 augustus 2014 waarbij de aanstelling van de heer Adam in het ambt van inspecteur-generaal van de federale en van de lokale politie werd verlengd voor een période van maximum zes maanden met ingang van 1 september 2014, *B.S.* 10 september 2014, p. 71429)”. Ten tweede zetelde de heer Libois “als directeur-generaal die de algemene directie bestuurlijke politie leidt, eveneens van rechtswege (art. VII.II.25, 2° RPPol *juncto* het K.B. van 28maart 2012 waarbij het mandaat van de heer Libois in het ambt van directeur-generaal van de bestuurlijke politie werd hernieuwd, *B.S.* 10 april 2012, ed. 2, p. 23329)” en geldt hetzelfde voor de heer Fontaine “in zijn hoedanigheid van directeur-generaal die de algemene directie gerechtelijke politie leidt (art. VII.II.25, 3° RPPol *juncto* het K.B. van 25 april 2014 waarbij de heer Fontaine werd aangewezen in de functie van directeur-generaal van de Algemene Directie van de gerechtelijke politie van de federale politie voor een termijn van vijf jaar, *B.S.* 4 juni 2014, p. 42788)”. Verder zetelden “de heren Mulleners en De Becker als effectieve leden (art. 2 van het Ministerieel Besluit d.d. 4 april 2014 houdende de aanwijzing van de leden van de nationale selectiecommissie

voor hogere officieren (B.S. 25 april 2014)), hetgeen eveneens het geval was voor de heer Willekens en mevrouw Laevens (art. 3 M.B. 4 april 2014)”. Tot slot nam de heer Claerbout “overeenkomstig artikel 6 van het voormeld Ministerieel Besluit van 4 april 2014 de functie van secretaris waar”.

De verwerende partij stelt tot slot nog dat in de mate dat de heren Adam, Libois en Fontaine van rechtswege zetelden ingevolge hun respectieve hoedanigheden en aangezien de overige vijf (effectieve) leden zetelden overeenkomstig de bepalingen van het ministerieel besluit van 4 april 2014, moet worden vastgesteld dat de nationale selectiecommissie zowel bij het nemen van de eerste en de tweede bestreden beslissing in de zaak *sub I*, alsook bij het nemen van de (daaraan voorafgaande) beslissing van 27 november 2014 op rechtsgeldige wijze was samengesteld. Zij merkt nog op dat het ministerieel besluit van 4 april 2014 “geniet van het vermoeden van wettelijkheid (‘*privilège du préalable*’), en dat verzoeker de onwettelijkheid van [dit ministerieel besluit] op geen enkele wijze heeft aangetoond, sterker nog, de wettigheid ervan zelfs op geen enkele wijze in vraag heeft gesteld”.

9. In haar memorie sluit de tussenkomen partij zich aan bij de repliek van de verwerende partij.

10. In zijn memorie van wederantwoord in de zaak *sub I* repliceert verzoeker dat hij in zijn verzoekschrift(en) heeft uiteengezet dat hij met de zending van 18 maart 2015 kennis kreeg van de notulen met vermelding van de samenstelling van de commissie. Conform de artikelen VII.II.25 en VII.II.26 dienen de leden van de selectiecommissie evenwel aan zekere hoedanigheden te beantwoorden “dan wel conform aangewezen te zijn door de minister”. Aangezien verzoeker geen kennis heeft van de juiste hoedanigheid van de vermelde personen en “al helemaal niet of hun gelasting beantwoordt aan de wettelijke vereisten was het hem op dat moment niet mogelijk heel in het bijzonder kritiek te hebben.” Niettemin heeft hij formeel opgeworpen dat de

nationale selectiecommissie zijns inziens niet rechtsgeldig was samengesteld. Het middel is dan ook ontvankelijk.

Op grond van de door de verwerende partij bij haar memorie van antwoord verstrekte informatie, blijft volgens verzoeker volgende onregelmatigheid overeind, namelijk (1.) of de heren Mulleners en De Becker wel conform artikel VII.II.26, 1° RPPol door de minister zijn aangewezen uit een lijst bevattende tenminste 4 korpschefs die worden voorgesteld door de vaste commissie voor de lokale politie en (2.) of de heer Willekens en mevrouw Laevens “wel houder zijn van een diploma universiteit of hoge school en doen blijken van een voor de opdracht van de selectiecommissie relevante beroepservaring van ten minste 10 jaar, dit ex art. VII.II.25, 2° lid RPPol.” Verzoeker stelt dat het niet is omdat deze leden aangewezen zijn bij het genoemde ministerieel besluit van 4 april 2014 verzoeker daarom deze wettigheidskritiek omtrent de samenstelling te dezen niet meer zou kunnen uiten. Hij stelt dat tenzij de verwerende partij alsnog kan aantonen dat voorgaande onregelmatigheden niet bestaan, de enig mogelijke conclusie is dat de selectiecommissie onregelmatig is samengesteld en het middel aldus gegrond is.

11. In haar laatste memorie gaat de verwerende partij in op de vragen van verzoeker in zijn memorie van wederantwoord.

De verwerende partij legt, wat de heren Mulleners en De Becker betreft, een e-mail voor van 18 maart 2014 waaruit volgens haar blijkt dat de betrokkenen wel degelijk werden aangewezen uit een lijst van (ten minste) 4 korpschefs voorgesteld door de vaste commissie voor de lokale politie. Volgens haar wordt hiermee bevestigd wat “kon worden afgeleid uit artikel 2 van het Ministerieel Besluit d.d. 4 april 2014 ‘houdende de aanwijzing van de leden van de nationale selectiecommissie voor hogere officieren’”.

Wat de tweede vraag betreft, wijst de verwerende partij “voor zoveel als nodig” op het gegeven dat zowel mevrouw Laevens als de heer Willekens beschikken over de gestelde vereisten inzake het behaalde diploma en

de relevante professionele ervaring. Zij brengt daartoe, samen met de laatste memorie, bewijstukken bij. Volgens haar is de conclusie dan ook dat de nationale selectiecommissie bij het nemen van de in de zaak *sub I* bestreden beslissingen beantwoordde aan zowel de bepalingen van het RPPol als aan deze van het ministerieel besluit van 4 april 2014.

12. Verzoeker handhaaft in zijn laatste memorie de ongeldige samenstelling van de nationale selectiecommissie. Hij stelt in essentie dat uit de e-mail van 18 maart 2014, afkomstig “van een zekere [P.D.M.]” en “gericht aan een zekere [C.S.]” die door de verwerende partij met haar laatste memorie werd bijgebracht “en betrekking heeft op de samenstelling van de nationale selectiecommissie voor hogere officieren en een voorstel omhelst van korpschefs om hierin te zetelen” enkel kan worden afgeleid dat een lijst van 4 korpschefs wordt meegedeeld maar dat niet blijkt dat dit is gebeurd op basis van een lijst voorgesteld bij besluit van de vaste commissie van de lokale politie. De verwerende partij legt een dergelijk besluit van de vaste commissie van de lokale politie niet voor bij gebrek waaraan moet worden besloten dat dergelijk besluit onbestaande is. Voorts blijkt niet dat de heren Mulleners en De Becker door de minister zijn aangewezen om reden dat zij op dergelijke lijst staan zodat niet is voldaan aan artikel VII.II.25, eerste lid, 4° RPPol. Tot slot, zelfs indien de betrokkenen door de minister zouden zijn aangewezen uit een lijst van 4 korpschefs die afkomstig is van de vaste commissie voor de lokale politie dan nog blijkt niet dat zij de loonschaal O7 genieten wat wordt vereist door artikel VII.II.25, 4° RPPol. Zij konden derhalve geen deel uitmaken van de nationale selectiecommissie zodat deze onbevoegd was.

Beoordeling

13. De voor de voorliggende zaken relevante artikelen VII.II.25 en VII.II.26 RPPol bepalen:

“Art. VII.II.25. Bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken bestaat, met het oog op de toekenning van de loonschalen O7 en O8, een nationale selectiecommissie

voor hogere officieren, in deze afdeling de ‘selectiecommissie’ genoemd, die als volgt is samengesteld:

- 1° de inspecteur-generaal van de algemene inspectie, voorzitter;
- 2° de directeur-generaal die de algemene directie bestuurlijke politie leidt;
- 3° de directeur-generaal die de algemene directie gerechtelijke politie leidt;
- 4° twee korpschefs van de lokale politie die ten minste de loonschaal O7 genieten;
- 5° twee leden die geen personeelslid zijn.

De in het eerste lid, 5°, bedoelde leden moeten ten minste houder zijn van een diploma van een universiteit of hogeschool van de Vlaamse of Franse Gemeenschap en doen blijken van een voor de opdracht van de selectiecommissie relevante beroepservaring van ten minste tien jaar.

De voorzitter en de leden van de selectiecommissie hebben bovendien elk een plaatsvervanger. Met uitzondering van de plaatsvervangers van de onder het eerste lid, 5°, bedoelde leden die moeten voldoen aan de in het tweede lid bepaalde vereisten, genieten deze plaatsvervangers ten minste de loonschaal O7.

Een secretaris, aangewezen door de minister, staat de selectiecommissie bij.”

“Art. VII.II.26. De minister wijst aan:

1° de in artikel VII.II.25, eerste lid, 4°, bedoelde korpschefs onder die welke voorkomen op een lijst bevattende ten minste vier korpschefs die worden voorgesteld door de Vaste Commissie voor de lokale politie;

2° de in artikel VII.II.25, eerste lid, 5°, bedoelde leden, alsook hun plaatsvervangers;

3° een plaatsvervangende voorzitter uit een dubbeltal voorgesteld door de inspecteur-generaal van de algemene inspectie;

4° een plaatsvervanger voor elk van de leden van de selectiecommissie onder de hoofdcommissarissen die ten minste de loonschaal O7 genieten en die voorkomen op een lijst, bevattende ten minste vier hoofdcommissarissen van politie die ten minste de loonschaal O7 genieten, die wordt voorgesteld door de commissaris-generaal wat de leden van de federale politie betreft en door de Vaste Commissie voor de lokale politie wat de korpschefs betreft.”

14. Anders dan verzoeker het voorstelt, had hij reeds kennis van de samenstelling van de selectiecommissie vanaf de kennisneming van de oproep tot kandidaatstelling, zij het dat hij op dat ogenblik nog niet wist en ook niet kon weten welke leden (effectieve of plaatsvervangers) effectief zouden zetelen. Dat de oproep tot kandidaatstelling melding maakt van de mogelijkheid tot wraking heeft niet tot gevolg dat de kandidaten de plicht zouden hebben reeds op dat ogenblik de onregelmatigheid van de samenstelling van de commissie aan te kaarten.

In zijn bezwaarschrift gericht tegen de beslissing van de nationale selectiecommissie van 27 november 2014 waarbij deze verzoekers kandidatuur niet-ontvankelijk heeft bevonden, heeft verzoeker onder meer
‡CHGRKFACD-BDAAHBV‡

aangevoerd dat hij in toepassing van artikel 4 van de wet van 11 april 1994 ‘betreffende de openbaarheid van bestuur’ (hierna: de wet van 11 april 1994) om inzage vraagt, evenals om hem een afschrift te verstrekken van de notulen van de zitting van de selectiecommissie van 27 november 2014 opdat hij kennis zou kunnen nemen van de effectieve samenstelling van de selectiecommissie die op 27 november 2014 heeft geoordeeld omtrent de niet-ontvankelijkheid van zijn kandidaatstelling. In datzelfde bezwaarschrift voert hij nog aan dat “voor zover de commissie ongeldig zou zijn samengesteld, deze onbevoegd [was] en vitieert zulks de genomen beslissing definitief.”

15. De nationale selectiecommissie kan niet worden bijgetreden waar zij in de eerste bestreden beslissing oordeelt dat verzoekers bezwaarschrift op dat punt moet worden beschouwd als een vraag om inzage en tot overlegging van een afschrift van de notulen in het kader van de wet van 11 april 1994 en dat er geen verweermiddel in moet worden gezien dat, om die reden, niet moet worden onderzocht. Uit de door verzoeker in zijn bezwaarschrift geformuleerde kritiek blijkt immers onmiskenbaar dat hij wenst na te gaan of de nationale selectiecommissie wel regelmatig was samengesteld, en, zo niet, dat hieruit volgt dat zij onbevoegd was om de beslissing van 27 november 2014 te nemen. Het volstond niet, zoals de verwerende partij deed, in antwoord daarop te stellen dat het verzoek om inzage en het bekomen van een afschrift nog “op passende wijze beantwoord [zal] worden.”

Aan verzoeker kan dan ook niet worden verweten dat hij in zijn bezwaarschrift en, nadien, in zijn verzoekschrift tot nietigverklaring, onvolgende concreet heeft gespecificeerd op welke punten de selectiecommissie onregelmatig was samengesteld. Verzoeker bleef immers aangewezen op de informatie die de nationale selectiecommissie hem daaromtrent kon verstrekken doch niet of slechts gedeeltelijk, heeft verstrekt.

Zoals de verwerende partij in haar memorie van antwoord zelf aangeeft, is het ingevolge de kennisgeving van 18 maart 2015 en de daarbij

gevoegde (uittreksels uit de) notulen, dat verzoeker in kennis werd gesteld van de precieze samenstelling van de nationale selectiecommissie ten tijde van de beslissingen van 27 november 2014, 22 januari 2015 en 3 februari 2015 (zie *supra*, punt 3.6), namelijk van de identiteit van haar voorzitter, de secretaris ervan en de leden van de nationale selectiecommissie.

Door die kennis gestaafd zijn de zes vragen die verzoeker in zijn verzoekschrift in beide zaken opwerpt betreffende de correcte samenstelling van de selectiecommissie voldoende gespecificeerd, waaronder verzoekers vraag of er onder de in de notulen vermelde leden zich (ook) twee korpschefs van de lokale politie bevinden die ten minste de loonschaal O7 genieten en of die in artikel VII.II.25, eerste lid, 4°, RPPol bedoelde korpschefs zijn aangewezen door de minister onder die korpschefs welke voorkomen op een lijst bevattende ten minste vier korpschefs die worden voorgesteld door de vaste commissie voor de lokale politie zoals artikel VII.II.26, 1°, RPPol vereist.

Uit verzoekers memorie van wederantwoord blijkt dat hij - nadat hij door de verwerende partij met haar memorie van antwoord en de neerlegging van het administratief dossier sommige van de zes vragen beantwoord zag -, zijn vraag handhaaft wat de leden Mulleners en De Becker betreft, namelijk of deze leden door de minister zijn aangewezen uit een lijst bevattende minstens vier korpschefs die werden voorgesteld door de vaste commissie voor de lokale politie.

Hoewel de verwerende partij in haar laatste memorie verwijst naar een e-mail van 18 maart 2014 die zij bij de neerlegging van die memorie bijbrengt, moet met verzoeker worden vastgesteld dat met die e-mail geen bewijs voorligt dat de bij het ministerieel besluit van 4 april 2014 aangeduide korpschefs zijn aangewezen op grond van een lijst bevattende minstens vier korpschefs die werden voorgesteld door de vaste commissie voor de lokale politie. Bij die e-mail die uitgaat van P.D.M. wordt weliswaar een lijst van 4 kandidaten - korpschefs, één Nederlandstalig lid en een plaatsvervanger en één Franstalig lid en een

plaatsvervanger voor de samenstelling van de nationale selectiecommissie voor de hogere officieren overgemaakt doch daaruit blijkt niet, minstens niet afdoende, dat het voorstel uitgaat van de vaste commissie voor de lokale politie noch wordt daarmee een bewijs bijgebracht dat deze aanwijzing is gebeurd op basis van een voorstel van de vaste commissie waartoe in het auditorsverslag nochtans was verzocht. Bovendien wordt daarmee evenmin aangetoond dat de aangewezen leden Mulleners en De Becker (beide HCP - korpschef), ten minste de loonschaal O7 genieten.

Tot slot, in zoverre de verwerende partij nog doet gelden dat verzoeker het ministerieel besluit van 4 april 2014 niet in vraag stelt of in vraag kan stellen, kan zij evenmin worden bijgetreden. Vooreerst moet worden vastgesteld dat verzoeker in zijn tweede middel de regelmatigheid/bevoegdheid van de selectiecommissie, en daarmee ook van het ministerieel besluit van 4 april 2014 waarbij de leden van die commissie worden aangewezen, wel degelijk in vraag stelt. Het standpunt van de verwerende partij dat het ministerieel besluit van 4 april 2014 “definitief” voor wettig moet worden gehouden worden en niet langer in vraag kan worden gesteld omdat de termijn om ertegen een beroep tot nietigverklaring in te stellen is verstreken, kan niet worden bijgevalen. Het ministerieel besluit van 4 april 2014 is immers geen individueel besluit dat rechten verleent zodat de onwettigheid ervan steeds kan worden ingeroepen.

16. De onregelmatige samenstelling van de nationale selectiecommissie leidt tot de onwettigheid van de eerste bestreden beslissing.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond waaruit volgt dat de eerste bestreden beslissing is genomen door een onbevoegde overheid wat tot haar vernietiging moet leiden.

BESLISSING

1. De zaken nrs. A. 215.854/XIV-36.428 (de zaak *sub I*) en A. 218.301/XIV-36.897 (de zaak *sub II*) worden samengevoegd.

2. De Raad van State vernietigt de beslissing van de nationale selectiecommissie voor hogere officieren van 22 januari 2015 waarbij zij het bezwaar van verzoeker ongegrond verklaart en haar eerder genomen beslissing van 27 november 2014 dat de kandidatuur van verzoeker niet-ontvankelijk is, bevestigt.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

3. De verwerende partij wordt in de beide zaken verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 400 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 1400 euro, die verschuldigd is aan verzoeker.

De tussenkomende partij wordt in beide zaken verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 300 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zevenentwintig juni tweeduizend zeventien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques